

5 cui faveam potius? Caeli, tibi: nam tua nobis
 † perfecta est igitur est † unica amicitia,
 cum vesana meas horreret flamma medullas.
 sis felix, Caeli, sis in amore potens!

101

Multas per gentes et multa per aequora vectus
 advenio has miseras, frater, ad inferias,
 ut te postremo donarem munere mortis
 et mutam nequiquam alloquerer cinerem,
 5 quandoquidem fortuna mihi tete abstulit ipsum,
 heu, miser indigne frater adempte mihi!
 nunc tamen interea haec, prisco quae more parentum
 tradita sunt tristi munere ad inferias,
 accipe fraterno multum manantia fletu
 10 atque in perpetuum, frater, ave atque vale.

102

Si quicumque tacito commissum est fido ab amico,
 cuius sit penitus nota fides animi,
 meque esse invenies illorum iure sacratum,
 Corneli, et factum me esse puta Harpocratem.

103

Aut sodes mihi redde decem sestertia, Silo,
 deinde esto quamvis saevus et indomitus:
 aut, si te nummi delectant, desine quaeso
 leno esse atque idem saevus et indomitus!